

slag giver den samme definition på, hvad børneporno er, og hvad børnepornografisk materiale er, både i den eksisterende § 235 og den foreslåede § 235, stk. 2.

Når der skal laves et stk. 2 til § 235, er det min opfattelse, at man er nødt til at bruge samme definition på, hvad børneporno er. Efter den model, som regeringen lægger frem, får vi tre forskellige kategorier. Vi får dels noget børnepornografisk materiale, som er ulovligt at fremstille, og det er også ulovligt at besidde det. Så får vi noget børnepornografisk materiale, som er ulovligt at fremstille, men man må gerne besidde det, hvis man på en eller anden måde er kommet i besiddelse af det. Og så har vi den tredje kategori, og det er så den, hvor det både er lovligt at producere – hvis man kan kalde det dét, når man tager billeder til familiealbummet – og lovligt at besidde.

Det første tilfælde, hvor det både er ulovligt at producere og ulovligt at besidde, er, når der er tale om billeder af egentligt samleje eller lignende situationer. Hvis der er tale om billedmateriale, hvor børn rører ved sig selv, eller nærbilleder af børns kønsdele, er det ulovligt at fremstille, og det er ulovligt at distribuere, men det er lovligt at besidde det efter regeringens forslag, hvorimod det i det sidste tilfælde selvfølgelig er lovligt at optage helt uskyldige billeder af sine egne børn, der render rundt i sommerlandet uden tøj på, og det er selvfølgelig også lovligt at have billederne siddende i sit familiealbum.

Så enten skal vi følge Venstres og De Konservatives forslag om at bruge den samme formulering i det nye stk. 2, som der allerede er i det eksisterende, eller også må regeringen stille forslag om, at definitionen i § 235, stk. 1, som det så bliver, ændres, så den er den samme.

Det er min opfattelse, at når man kriminaliserer besiddelse af dét, som er forbudt efter § 235, nemlig børnepornografisk materiale, så bør der gælde den samme definition også i det nye stk. 2.

Det er min opfattelse, at vi skal følge Venstres og De Konservatives forslag om, at man bruger den samme definition i det nye stk. 2 som i stk. 1. Og det er ud fra, at det for mig at se er lige så ubehageligt, om man producerer, distribuerer og besidder billeder af børn, der tager på sig selv eller lignende, eller nærbilleder af børns kønsdele. Jeg finder, at det på samme måde, som det i dag er ulovligt at fremstille og distribuere sådanne billeder, bør det også være ulov-

ligt at besidde det. Så på det punkt kan jeg følge V's og K's forslag, og jeg håber, at regeringen vil tage det med i sit forslag, så vi får ens definition.

En anden ting i regeringens forslag, som jeg vil angribe, hænger sammen med, hvor vi sætter grænsen for, hvad der er ulovligt at besidde. Det er nemlig hele snakken om, hvorvidt børnepornografisk materiale har en kriminalitetsdæmpende effekt. For enten tror man på det, eller også tror man ikke på det, og dér må vi sige, at regeringen på sædvanlig radikal vis har sat sig lige mellem to stole. På den ene side tror man måske, at det har en kriminalitetsdæmpende effekt, men på den anden side tror man ikke rigtig på det, og det er dét, der har ført frem til, at man her prøver at lave et stk. 2, som hverken er det ene eller det andet, og derfor kommer man ud i det paradoks, jeg har omtalt. Hvis man tror på, at det har en kriminalitetsdæmpende effekt, så bør man slet ikke fremsætte et forslag, som det, vi behandler i dag, for så er vi med forslaget her med til at fremme en kriminalitet, og det tror jeg ikke regeringen er interesseret i. Så regeringen må gøre op med sig selv, om man tror på al den snak om, at det har en kriminalitetsdæmpende effekt eller ej. For mig at se har det ikke nogen kriminalitetsdæmpende effekt, og derfor skal vi gennemføre regeringens forslag.

Jeg vil så sige her til sidst, at de to punkter, vi har diskuteret i dag, er det, vi vil lægge vægt på under udvalgsbehandlingen. Vi regner med, at Venstres og De Konservatives forslag ikke når frem til en egentlig afstemning, men at vi koncentrerer os om regeringens. Jeg håber, at regeringen har lyttet til debatten i dag, så vi kan få klarlagt de uenigheder, der er, og blive enige om et forslag, for så er jeg sikker på, at det bliver enstemmigt vedtaget.

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen her fik vi det jo med rene ord for penge: Det her er en trossag.

Når nogle af de forrige ordførere fra oppositionen sagde, at regeringspartierne og regeringen reagerede på grund af en TV 2-udsendelse, så må jeg afvise det og sige, at vi reagerer på trods af den TV 2-udsendelse, for den TV 2-udsendelse skabte da hos mig meget stor tvivl om, hvad der er de korrekte anbringender i den sag.

Det viste sig jo, at f.eks en ung mand lod, som om han havde deltaget, fordi han fik et glas øl af en fotograf, der så sagde bagefter, at han havde fået penge af TV 2 for at træde frem og sige, at han havde taget billeder. Så jeg vil da nok sige,